

Číslo 5
2015-2016

Ročník 41

Jeseníček

STUDIJNÍ POBYT V NĚMECKU

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Neděle 18. 10.

V neděli jsme se sešli na nádraží v Blatně v 8.30. Chvilu jsme čekali, než přijel vlak ve směru na Plzeň. Rozchod v Plzni na nádraží využila většina z nás převážně k nákupům svačiny. Poté nás čekala 4hodinová cesta vlakem do Mnichova. Během jízdy jsme si povídali, pouštěli si písničky a hráli hry. Potom se přestupovalo na spoj do Augsburgu.

Na nádraží v Augsburgu si nás rozdělily rodiny a odvezly k sobě domů. Seznámili jsme se a prohlédli si byty. Řekli nám, v kolik hodin bude večere, a poslali nás vybalit. Po večeri jsme se vykoukali a šli spát.

Eliška Kvíderová, Dominika Laubrová

Pondělí 19. 10.

V pondělí začala školní výuka. Naše paní učitelka se jmenovala Jana, byla hezká, hubená a byla fajn.

Odpoledne jsme se vydali do města. Nejdříve jsme navštívili Fuggerovo městečko, což je první sociální sídliště ve světě, ve kterém se dodnes bydlí, poté do biskupské čtvrti, kde stál dóm (nejstarší chrám) a Římská zeď s vykopávkami. Po návratu do centra byl dán rozchod a pak jsme se vrátili do rodin.

Lucie Cinková, Michal Bešík

Úterý 20. 10.

Dopolední výuka ve škole trvala do 11.30. Probírali jsme ovoce a psali pohledy s německými pozdravy domů. Pro známku se šlo společně na poštu.

Po vyučování nás hostitelé pozvali na prohlídku města. Navštívili jsme historickou vodárnu, kostel sv. Ulricha a sv. Afry a Římské muzeum s vykopávkami, které se našly ve městě. Po prohlídce následoval rozchod a po něm návrat do rodin.

Eva Jiroušková, Kateřina Louženská

Středa 21. 10.

Hlavním bodem dnešního programu byla návštěva zámku Neuschwanstein. Ráno jsme se sešli na nádraží, ale jelikož byla výluka, jeli jsme část cesty i autobusem. Po několika přestupech jsme stanuli pod krásným zámkem v německých Alpách (byla tam zima) a vydali se dlouhou cestou do kopce. Naštěstí bylo co obdivovat!

Nejdříve jsme šli na vyhlídku a poté na prohlídku zámku. Prohlídka trvala zhruba třicet minut, pořád nás popoháněli a nic jsme pořádně neviděli. Krátký rozchod nám dopřáli u zámeckých krámků. Pak už nás čekala jen cesta domů.

Eva Koniřová, Klára Švidroňová

Čtvrtek 22. 10.

Ve škole jsme se bavili o Halloweenu, hráli bingo a hádej, kdo jsem. Na konci výuky nám učitelé předali certifikáty. Rozloučili jsme se s paní učitelkou Janou a pak už přišly naše paní učitelky. Zase nás seznámily s tím, co budeme dělat odpoledne.

Šli jsme na Radniční náměstí a prohlédli si kašnu císaře Augusta, který založil město, zavítali do radnice do Zlatého sálu a do pamětních síní připomínajících oběti války a vystoupali na věž Perlachturm, která je vysoká 70 m. Celkem jsme zdolali 694 schodů. Prohlédli jsme si také masné krámy a bývalý mlýn. Ulicí Na Příkopech kolem bývalých hradeb a městskou branou jsme došli do City-Galerie, velkého nákupního centra. Některé to bavilo, některé ne. Holcám se to ale líbilo moc.

V rodinách jsme se navečeřeli, sbalili si zavazadla a přichystali se na cestu domů.

Petr Koniř, Milan Sunkovský

Pátek 23. 10.

Ráno jsme se sešli na nádraží v 7.20 a krátce nato vyjeli. Po několika přestupech jsme ve tři čtvrtě na čtyři vystoupili v Jesenici. Výlet se nám líbil, ale také jsme se těšili domů.

Eliška Kvíderová, Dominika Laubrová

AUGSBURG

Je nejstarším městem Bavorska a jedním z nejstarších měst Německa. Jeho dějiny sahají až do doby Římanů, největší rozkvět zažil v 16. a 17. století, kdy byl největším a nejbohatším městem Německa. Dnes je hlavním městem Švábska (část Bavorska) a sídlem jeho vlády. Má téměř 280 000 obyvatel, je městem s univerzitou, průmyslem i bohatým kulturním životem.

Leží na čtyřech řekách (největší je Lech), které jsou propojeny mnoha kanály. Ve znaku má piniovou šišku, která přináležela už císaři Augustovi a kterou lze najít téměř všude. Také vrcholky věží mají podobu piniové šišky.

Nejdříve (roku 15 n. l.) zde byl římský vojenský tábor a krátce nato tu římský císař Augustus na obchodní stezce vedoucí do Itálie začal budovat civilní město, pozdější hlavní město provincie Raetie, Augustus Vindelicum, též zvané Augustův hrad (Burg).

Vykopávky z této doby lze najít v místním Římském muzeu. Kromě předmětů denní potřeby jsou zde uchovány např. zbytky lodě, lékařské nástroje a fragmenty stavebních prvků. Prozkoumaná část lodního trámu je podle dendrologických výzkumů bílá jedle, která byla poražena kolem roku 170 našeho letopočtu. Sbírka se neustále rozšiřuje nově nalezenými předměty z archeologických výzkumů města (viz 1).

V místě tehdejší osady dnes stojí augsburský dóm a v jeho blízkosti byly odkryty základy římského domu i raně středověkého kostela sv. Jana. U takzvané římské zdi jsou vystaveny další nalezené stavební prvky. Na informačních tabulích můžeme vidět vývoj této části města. Jejich součástí je i rozmístění římských a dnešních ulic (viz 2).

Počátky křesťanství v Augsburgu sahají do 4. století n. letopočtu – k roku 304 je tu doložen pohřeb pronásledované křesťanky Afry a následný vznik náboženské obce. Když jsou Římané kolem roku 500 vyhnáni, náboženská obec zůstává. Brzy je zřízeno biskupství, které přebírá vládu nad městem. Jeho centrum bylo právě kolem domu.

Dom v Augsburgu je tedy jednou z nejstarších staveb ve městě. Už kolem roku 800 tu za vlády biskupa Simperta (zemřel 807) stál kostel, který však byl stržen a nahrazen novostavbou (biskup Ulrich, 890 – 973; počátek stavby r. 995, vysvěcen 1065). Krátce nato mu byly přistavěny i obě románské věže. Ve 14. století byl goticky rozšířen o boční lodi, západní chor i nové kaple. V dalších stavebních etapách byl upravován zejména vnitřek. V kostele se nachází několik deskových obrazů Hanse Holbeina st., románské i gotické fresky i původní skleněná okna z 12. st. (byly nejstaršími skleněnými okny s figurální malbou ve střední Evropě). (viz 3)

Druhou nejstarší církevní stavbou ve městě je sestava dvou kostelů, sv. Ulricha a sv. Ulricha a sv. Afry (viz 4).

Afra (zemřela za vlády Diokletiana; později svatořečená) byla mučednicí z Afriky, která byla r. 304 n. l. pohřbena na místě bývalého římského hřbitova jižně od města. Její hrob se během krátké doby stal poutním místem, proto tu byla založena církevní společnost, postaven první kostel a benediktinský klášter. Kostel byl pojmenován podle Ulricha, který byl v Augsburgu 50 let biskupem (inicioval např. stavbu městského opevnění, jako poradce císaře Oty I. patřil k nejvlivnějším církevním představitelům té doby, velké zásluhy má i jako pomocník v legendární bitvě na Lechu r. 955 proti Maďarům). Budovy byly v 19. st. využívány jako lazareť, vězení i kasárna, válkou byly zničeny a poté strženy.

Dnešní menší kostel sv. Ulricha je evangelický (z r. 1525, 1709 – 10 přestavěn barokně, na třech stranách kostela jsou dřevěné desky s výjevy ze Starého zákona, na čtvrté straně je nádherná kazatelna; oltář je z r. 1690).

Větší kostel sv. Ulricha a sv. Afry je katolický. Pochází z 15., vybavení převážně ze 17. st. Nachází se zde druhá kaple Fuggerů, někteří z nich jsou zde pohřbeni, hrobku tu má rovněž biskup Simpert a dole v kryptě je hrobka Ulricha i Afry. Věž kostela je vysoká 93 m. Obě stavby tvoří jeden celek.

Rovněž kostel bosých karmelitánů sahá do středověku. Původně tu byl klášter františkánů (přišli do města r. 1221), ale již na počátku 14. st. staví řád bosých karmelitánů gotickou novostavbu kostela. Kostel je typickou ukázkou architektury žebravého řádu, je to třílodní bazilika s rozlehlým chórem. Když je tento řád roku 1500 rozpuštěn, je kostel převzat protestanty a klášter stržen. Věž kostela vystavěl E. Holl. Dnes je evangelický.

Na jeho varhany hrál roku 1777 W. A. Mozart (varhany byly zničeny za války) a B. Brecht zde byl pokřtěn, biřmován a navštěvoval u kostela školu.

V 16. století bylo město jedním z center reformace. Roku 1530 zde přívrženci Martina Luthera poprvé předložili své tzv. Augsburské vyznání. R. 1555 zde byl podepsán augsburský mír, který ukončil rozpory mezi katolíky a protestanty.

Jednou z památek na dobu reformace a pobyt Martina Luthera je dnešní Anenský dvůr. Centrem je kostel sv. Anny (stavba započala r. 1321) a bývalý karmelitánský klášter s muzeem M. Luthera, který zde na podzim r. 1518 jednal s papežským kardinálem Thomasem Cajetanem. Po nezdařeném jednání je Luther nucen ze strachu ze zatčení z Augsburgu uprchnout.

Součástí komplexu je i gymnázium sv. Anny, vzniklé r. 1531 v prostorách karmelitánského kláštera jako první latinská městská škola, od poloviny 16. st. je tu rovněž budova veřejné knihovny (viz 5).

Ve středověku bylo město velmi dobře opevněno, mělo hradby, valy a 14 vstupních bran. Když se v 19. století město rozrostlo, byly hradby z velké části strženy a mnohé brány zrušeny. Zůstaly např. Vogeltor (Ptačí brána), Jakuber Tor (Jakubova brána; obě z poloviny 15. st.) a Červená brána. Právě kolem této brány je zachována část opevnění.

Zmínky o poslední bráně jsou doložitelné již z počátku 13. století, stála na cestě do Itálie (Via Claudia) a později byla goticky přestavěna. V 17. stol. se její další přestavby ujal E. Holl. Má čtvercovou spodní a kulatou horní část a přemostňuje ve dvou patrech kanál Lechu (viz 6).

Brána je součástí rozsáhlého komplexu, který zahrnuje venkovní divadelní jeviště (otevřené 1620 a funkční dodnes), špitál sv. Ducha, budovu Augsburského loutkového divadla a unikátní vodárnu.

Ausburger Puppenkiste je slavné loutkové divadlo s vlastní muzeem a výstavními sály, vzniklé roku 1948. Hraje pro děti i dospělé a své zastoupení má i v televizi.

Špitál sv. Ducha byl původně (ve 13. st.) vystavěn za městem, ale později byl přesunut do blízkosti kláštera sv. Margarity. Jeho dnešní podoba je posledním dílem E. Holla. Je to čtyřkřídlá budova s vlastní kaplí, třemi vlastními kašnami a arkádami. Dodnes slouží jako ubytovna pro seniory a klinika pro staré lidi.

V zadní části celého komplexu se nachází unikátní vodárna se třemi věžemi ze 16. století, domkem pro správce kašen a zařízením na přečerpávání vody. Její zadní trakt je vbudován do hradeb. Systém zásoboval pitnou vodou všechny veřejné kašny a byl nejstarším systémem svého druhu v Evropě. Dnes je zapsán do seznamu UNESCO. V bývalém domku správce kašen je dnes muzeum řemesel (viz 7).

V 15. a 16. st. nastává obrovský rozmach města, Augsburg se stává jedním z nejvýznamnějších finančních center Evropy, roku 1540 je tu založena burza. S tímto rozmachem se objevují i tři důležitá jména tří významných rodin - Holl, Fugger, Welser.

Hollovi byli stavební mistři a ovlivnili současnou podobu města. Nejznámější z nich, Elias Holl, se vyučil u svého otce a na zkušenou odešel do Itálie. Když se po návratu stává městským architektem, vtiskne svým stavbám podobu italské renesance. Mezi jeho stavby patří Zbrojnice (momentálně je zde umístěno Římské muzeum), Špitál sv. Ducha, radnice, Masné krámy (reprezentativní budova pro cech městských řezníků) či přestavba věže sv. Perlacha a Červené věže.

Welserovi a Fuggerovi byli velice schopní a bohatí řemeslníci, obchodníci a bankéři, kteří půjčovali biskupům i císařům a měli za to četná privilegia. Rodiny si konkurovaly i spolu vedly obchodní cesty do zámoří.

Zakladatelem rodu Welserů byl Bartoloměj st. (1484 – 1561). Známostou postavou byla i jeho neter Philippine Welser (1527 – 1580), která si na zámku v Březnici (zde se seznámili i scházeli, narodil se jim zde i první syn) tajně vzala syna habsburského císaře, Ferdinanda II. Tyrolského. Jejich nerovný sňatek byl uznán až po deseti letech. Dlouho nemohli žít spolu, jejich děti byly Ferdinandem adoptovány jako nalezcenci před branami zámku. Když pobývala na Krivoklátě (mj. se jim zde narodily i tři zbývající děti, mladší dvojčata však záhy zemřela), byly díky její přimluvě zlepšeny životní podmínky tehdy vězněného Jana Augusty, biskupa Jednoty bratrské. Když se její manžel ujal vlády v Tyrolsku, pobývali spolu na zámku Ambrass u Innsbrucku. Filipína byla poddanými velmi oblíbená, věnovala se vaření, pěstování bylinek a léčení.

Zakladatelem rodiny Fuggerů byl Jakob Fugger starší, ale většího věhlasu dosáhl jeho nejmladší stejnojmenný syn, zvaný Bohatý. Vybudovali obrovské impérium, obchodovali s východní Indií, jižní Amerikou, provozovali hornictví, finančnictví a první průmyslovou výrobu (textilní) a investovali do umění.

Památkou na ně je první sociální sídliště světa, které vybudoval roku 1521 Jakob Fugger Bohatý, tzv. Fuggerei, městečko pro zchudlé, nemocné a staré lidi, s 67 zařízeními domy (147 byty), s vlastním kostelem, kašnou, branami a dalšími věcmi. Dodnes slouží svému účelu, je provozováno nadací, kterou pro tyto účely Jakob rovněž zřídil. Roční nájem, který ve své závěti stanovili, platí dodnes (viz 8).

Další památkou na rodinu Fuggerů jsou takzvané Fuggerovy domy. Synovec Jakoba Bohatého, Anton, který po svém bezdětném strýci Jakobovi převzal r. 1525 vedení rodinného impéria, začal již krátce po sňatku skupovat domy na Maxmiliánově ulici, kde jeden dům vyženil. Z těchto několika domů udělal jeden veliký obchodní a obytný dům, který sjednotil společnou střechou a honosnou fasádou. V tomto paláci se scházely umělecké, hospodářské i politické špičky té doby, roku 1518 tu Luther diskutoval s kardinálem, Fuggery navštívily mnohé korunované hlavy, mnozí slavní umělci sem byli pozváni. Dürerovy a Tizianovy obrazy pak tvořily součást sbírky. Dům za války vyhořel a byl opraven v jednodušším stylu.

S Antonem slavná éra Fuggerů končí.

Další z představitelů Fuggerů, Hans Jakob Fugger, tentokrát opět synovec, avšak Antona, má na Fuggerově náměstí velkou bronzovou sochu, kterou sponzoroval sám bavorský král Ludvík I. roku 1857.

Jako protiváha biskupské čtvrti vznikla poněkud jižněji i čtvrť pro měšťany, a to kolem dnešního Radničního náměstí. Toto náměstí bylo původně zastavěno mnohem hustěji. Jeho konečnou podobu mu vtiskla stavba radnice (vrcholné Hollovo dílo), oprava věže sv. Perlacha (rovněž Holl) a v r. 1594 uprostřed instalovaná Augustova socha na vrchol kašny (opět Hollovo dílo).

Na hlavní (Maxmiliánově) třídě stojí za sebou kašny Augustova, Merkurova a Herkulova. Augustova kašna byla za války zničena, dnes tu stojí její replika. Kolem Augusta polehávají čtyři postavy – symboly čtyř augsburských řek.

Radnice je zmiňovaná už ve 13. století jako dřevěná budova. V letech 1625 – 1620 z ní E. Holl udělal honosnou budovu, která převyšovala všechny okolní budovy (má sedm pater). Svou reprezentativností se měla vyrovnat biskupské čtvrti i kostelu sv. Afry a Ulricha. I vnitřní prostory mají stejnou úlohu. Tzv. Zlatý sál je toho dokladem. Tento sál zasahuje do tří pater, je 32 m dlouhý a 17 m široký, má strop zdobený zlatými kazetami a stěny 11 alegorickými malbami. Do sálu se vstupuje dvěma hlavními a 4 vedlejšími bohatě zdobenými portály. Boční místnosti mají strop jednodušší, přesto ohromují bohatou výzdobou. V přízemí se dnes nachází památník obětem holocaustu (židovským obyvatelům města), památník padlým v první a druhé světové válce a malinké muzeum s vývojem města.

Vedle radnice stojí kostel svatého Petra z Perlachu s předsazenou věží, tzv. Perlachturm. 70 metrů vysoká věž má románský základ a byla samozřejmě několikrát přestavována. Dnešní podobu jí vtiskl E. Holl roku 1614. Vedle stojící kostel patří k nejstarším ve městě, jeho základ je románský z 11. století, fresky v kostele pocházejí ze století 13. (viz 9).

Další významnou stavbou E. Holla je Stadtmetzg, něco jako městské masné krámy. Dům byl vystavěn v letech 1606 – 1609 pro cech městských řezníků jako prodejní, cechovní a úřední dům. Krátce po stavbě vyhořel, ale byl zcela obnoven a dnes patří spolu s vedle stojícím mlýnem k nejstarším původním stavbám ve městě. Na jeho fasádě se nacházejí piniové šišky a lebky volů jako znak cechu řezníků.

Pod domem teče kanál Lechu, jehož voda ochlazovala sklepy a současně odváděla splašky z domu zpět do řeky.

Když bylo roku 1930 otevřeno městské tržiště, ztratil tento dům svou původní funkci a stal se sněmovním prostorem. Při naší návštěvě byl v rekonstrukci.

Hlavní, výstavní třídou je tzv. Maxmiliánova ulice, vedoucí z náměstí ke kostelu sv. Ulricha. Po její délce stojí výstavné domy a další dvě velké kašny (Herkulova, Merkurova). Ve městě je rovněž i Maxmiliánovo muzeum (muzeum dějin města).

Maxmiliám I. Bavorský (1576 – 1651) byl bavorským vévodou, později kurfiřtem bavorským a falckým. Provedl mnohé reformy (zlepšil správu, soudnictví, vojsko). Fuggerům byl zavázán za několikerou finanční výpomoc.

Dokladem podoby města 18. století je tzv. Kathanhaus, dům v jedné z bočních uliček s původní fasádovou výzdobou, i Schaetzlerův palác na Maxmiliánově třídě (stojí hned u Herkulovy kašny). Tento rokokový palác (postavený 1765 – 70) patřil jednomu významnému bankéři. Uvnitř najdeme tzv. slavnostní sál, 23 metrů dlouhý, přes dvě podlaží vysoký, s bohatou výmalbou, zrcadly a osvětlením.

Od roku 1958 patří budova městu, od r. 1968 je zde barokní galerie mj. s portrétem J. Fuggera od A. Dürera (viz 10).

K domu se vážou dvě pověsti. První praví, že tu nejmladší dcera Marie Terezie, pozdější francouzská královna Marie Antoinetta, na jednom plese protančila střevičky. Druhá pověst uvádí, že se tu r. 1527 kupci a bankéři Welserovi narodila dcera Filipína, pozdější manželka Ferdinanda II. Tyrolského.

Z dalších osobností, které se tu narodily, lze zmínit i Leopolda Mozarta, otce a učitele slavného Amadea, vynálezce dieslového motoru Rudolfa Diesela, spisovatele Bertolda Brechta a renesančního malíře Hanse Holbeina st.

NEUSCHWANSTEIN

Romantický zámek nechal postavit bavorský král Ludvík II. na troskách dvou středověkých hradů jako své útočiště i jako monumentální operní scénu pro Richarda Wagnera (byl jím doslova posedlý) – téměř všechny místnosti (snad kromě Trůnního sálu, který je zhotoven podle vzoru chrámu Hagia Sofia v Istanbulu) jsou vyzdobeny motivy a obrazy ze skladatelových oper, každá místnost představuje jinou operu. Stavba zámku trvala od roku 1869 sedmnáct let a zemi velmi zadlužila.

Při stavbě zámku se uplatnily snad všechny pseudostyly. Nechal se jím inspirovat i Walt Disney k podobě hradu Šípkové Růženky v Disneylandu.

Kromě panovníka zde žilo jen minimum služebnictva, král např. stoloval úplně sám.

Roku 1886 vydal král příkaz prodat bavorské království a koupit v tropických krajinách novou zemi, byl zbaven svéprávnosti, zatčen soudním psychiatrem, odvezen na zámek Berg, kde o dva dny později záhadně umírá.

Ludvík II. Bavorský (1845 – 1886)

- narodil se v Mnichově jako syn korunního prince Maxmiliána (pozdějšího bavorského krále Maxmiliána II. Bavorského), byl to mecenáš umění a stavitel několika zámků, dětství trávil na zámku Hohenschwangau – zámečku pod Neuschwansteinem

- bavorským králem byl korunován v 18 letech (1864), ale vláda a politika jej nezajímaly, správu země přenechal ministrům a věnoval se umění, žil si nad finanční poměry státu, u poddaných byl však převážně oblíbený

ZÁJMOMÉ KROUŽKY VE ŠKOLNÍM ROCE 2015/2016

NÁZEV KROUŽKU	VEDOUcí	SCHŮZKA	ČAS
Flétničky	p. Jana Doležalová p. Zuzana Chvojková	Pondělí	13 ⁰⁰ – 14 ⁰⁰
Gymnastika (1. - 4. třída)	p. Jana Doležalová		14 ⁰⁰ – 15 ⁰⁰
Klavírní kroužek	p. Jaroslava Řehořová		13 ⁰⁰ – 14 ⁰⁰
Kroužek anglického jazyka (4. – 6. tř.)	p. Petra Hrůzová	Úterý	6 ⁵⁰ – 7 ³⁵
Pěvecký kroužek	p. Jaroslava Řehořová		12 ⁴⁵ – 13 ¹⁵
Pěvecký kroužek (část 5. tř. a 7. tř.)	p. Jaroslava Řehořová		13 ³⁵ – 14 ⁰⁵
Florbal (3. – 6. třída)	p. Polák		15 ¹⁵ – 16 ¹⁵
Keramický kroužek	p. Jana Hornofová p. Martin Hornof	Středa	12 ³⁰ - 15 ⁰⁰
Karate a kickbox	p. Vladimír Jastrzebski	Čtvrtek	18 ⁰⁰ - 19 ⁰⁰
Kroužek anglického jazyka (7. – 9. tř.)	p. Petra Hrůzová	Pátek	6 ⁵⁰ – 7 ³⁵
Mladí hasiči	p. Pavel John		16 ⁰⁰ – 17 ³⁰
Železniční modeláři	p. Jiří Berka		16 ⁰⁰ – 18 ⁰⁰
Dopisovatelský kroužek	p. Zdeněk Modrý	Nepravidelně	
Rybářský kroužek	p. Zdeněk Rác		

Nejvyšší účastí za všechny čtyři roky se mohla pyšnit letošní DRAKIÁDA. Papírové draky přišlo pouštět 49 dětí v doprovodu 41 dospělých. Fotografie z povedené akce jsou zveřejněny na facebookových stránkách MY Jesenice.

☞ Na drakiádě byla velká legrace, protože draci nejen létali, ale i padali, či rovnou uletěli.

Matyáš Finta, 4. třída

☞ Asi sto lidí přišlo pouštět draky. Někteří draci měli tvar kosočtverce, orla, ještěrky apod.

Petr Kadlec, 3. třída

Již tradičně se na podzim koná v Jesenici FESTIVÁLEK PŘÍRODNÍCH SPORTŮ. Letos proběhl již 17. ročník, a to ve dnech 17. – 18. října.

V sobotu byly pro malé i velké milovníky pohybu připraveny turistické a cykloturistické výlety. Například organizovaná vycházka „Za trpaslíky do Krtských skal“ vedla po trase dlouhé asi 10 km. Bikeři však přijeli hlavně kvůli závodu horských kol. Na startu tratí dlouhých 50 km a 25 km se sešlo 160 závodníků! Dětské tratě byly samozřejmě přizpůsobeny věku účastníků.

V 17 hodin začal v kině Cestovatelský maraton plný zajímavých přednášek. O Rumunsku a rumunském pohoří Banát, kde žijí Češi, nám poutavě povyprávěl pan učitel Jiří Řehák z teplického gymnázia. O zážitky ze Sibíře se podělil novinář a fotograf Tomáš Kubeš. Mně se ale nejvíce líbil dokumentární film „Na Křídlech divokých koní“ o transportu koní Převalského do Mongolska a povídání paní Lenky Kardové. Právě paní Kardová se o skupinu těchto koní stará v Dolním Dobřejově pro pražskou ZOO a zúčastnila se i jejich transportu do národního parku Gobi B v letošním roce.

Neděle patřila především běžcům. Na dětské tratě vyběhli mezi 72 závodníky i někteří žáci z naší školy (například Dan Max Weber ze 2. třídy – 2. místo, Martin Pokorný z 8. třídy – 3. místo) a trať dlouhou 6 km a 12 km pokořily další desítky běžkyň a běžců. Počasí, jak už bývá zvykem, bylo sychravé.

Ve 13.30 odstartoval poslední závod letošního Festiválku, a to cyklokros. Zajímavou trať připravili organizátoři přímo v areálu kempu.

V průběhu Festiválku bylo otevřeno Vlastivědné muzeum Jesenice, kde mimo stálých expozic mohli návštěvníci zhlédnout výstavu „Pivo, chmel, slad – to mám rád“. Dále proběhla exkluzivní prohlídka Jesenické továrny.

I letos se v roli organizátorů objevili paní učitelka Knappová a pan učitel Knapp.

Marie Mourová, VII. třída

Řekni mi své jméno...

Věděli jste, že stejně jako z vašeho data narození dokáže numerologie (věštění z čísel) číst i z vašeho jména? **Jméno**, které jste dostali od rodičů, vás odlišuje od všech ostatních, kteří mají shodné datum narození, a s **příjmením** jste zase zdědili vlastnosti nahromaděné v rodině za minulou generaci.

Při numerické analýze jména postupujte následovně:

1/ Každému písmenu přísluší určité číslo – viz tabulka:

A	B	C	D	E	F	G	H	I
J	K	L	M	N	O	P	Q	R
S	T	U	V	W	X	Y	Z	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

2/ Čísla odpovídající danému jménu se sčítají tak dlouho, dokud nedostaneme jednociferné číslo.

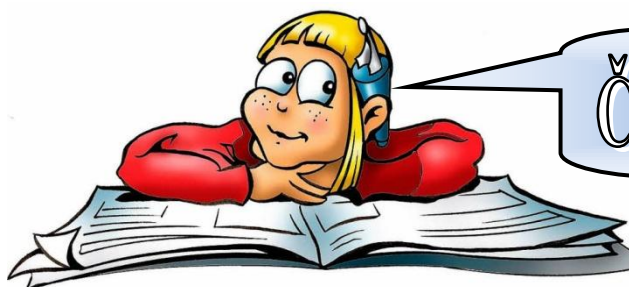
Příklad: Přemysl $7 + 9 + 5 + 4 + 7 + 1 + 3 = 36$ $3 + 6 = 9$
Novák $5 + 6 + 4 + 1 + 2 = 18$ $1 + 8 = 9$

3/ Číslo jména a číslo příjmení sečteme podle stejného pravidla.

$$9 + 9 = 18 \dots\dots 1 + 8 = \mathbf{9}$$

4/ Přečteme si, jaké vlastnosti se skrývají pod výsledným číslem **9**.

<p>Číslo 1</p> <p>Jedničky rozhodně netrpí nedostatkem sebevědomí. Mají pevnou vůli se sklonem k tvrdohlavosti a svéhlavosti. Příčí se jim omezování a nadvláda jiných.</p>	<p>Číslo 2</p> <p>Dvojky jsou trpělivé, citlivé, se sklonem k uzavřenosti. Mají uklidňující vliv na okolí, jsou dobří diplomaté. Někdy však projevují závislost na druhých a jsou snadno ovlivnitelní.</p>	<p>Číslo 3</p> <p>Trojky jsou přátelské a komunikativní, snadno navazují kontakty. Mezi ostatními jsou v oblibě pro své spontánní chování a připravenost k činu.</p>
<p>Číslo 4</p> <p>Čtyřkám nechybí soustředěnost a vytrvalost. Jejich hnačím motorem je touha tvořit, trochu je však brzdí nedostatek fantazie. Čtyřka je číslem pořádku.</p>	<p>Číslo 5</p> <p>Pětky jsou skvělými společníky a ozdobou každého večírku. S okolím jednají otevřeně. Čas od času je však přepadá neklid a vrtkavost.</p>	<p>Číslo 6</p> <p>Šestky jsou ceněny pro svou spolehlivost a zodpovědnost. Často však mívají vysoké nároky na své okolí.</p>
<p>Číslo 7</p> <p>Sedmičky jsou osoby přemýšlivé, které se vždy snaží pochopit podstatu problému. Milují přírodu, jež naplňuje jejich potřebu prostoru.</p>	<p>Číslo 8</p> <p>Osmičky mají vyhraněný smysl pro spravedlnost, velice snadno si poradí s problémy a překážkami. Jsou věčnými hledači rovnováhy.</p>	<p>Číslo 9</p> <p>Devítka je číslem hluboce duchovním. Nositelé devítky jsou moudří a nikdy neodmítnou pomoc druhému.</p>

ČTENÁŘSKÁ SOUPEŤ

1) KRÁSNÁ TANEČNICE

ŘEŠENÍ HÁDANEK Z ČÍSLA

4/2015-2016:

1.- OSMISMĚRKA

... své krajině věrný ...

2.- KVĚTINY

Obrázek (E)

Mladou dívku našli uškrcenou na břehu jezera dva rybáři, když šli lovit ryby. Asi za půl hodiny přijela na místo činu policie s inspektorem Pernerem. Dívka ležela na místě, kde byla nejspíše zavražděna, a inspektor poslal rybáře pryč, aby neporušili případné stopy.

Dívka měla na krku výrazné pohmožděny od smrtelného stisku. Nejspíše se vůbec nebránila, vrah jí pravděpodobně napadl zezadu. Inspektor jí sundal černé brýle a rozvázal šátek, který měla přes vlasy. Ukázalo se, že dívka byla krásná blondýna s hnědýma očima.

Inspektor jí prohledal kapsy a našel v nich krabičku cigaret, stříbrný zapalovač s vyrytým monogramem N. L., kapesník a řidičský průkaz na jméno Nina Langová. Na sobě měla stříbrné kalhoty a růžové tričko.

Novináři se kdovíjak dozvěděli, že byl někdo zavražděn, asi jim to řekli rybáři. Policie jim moc neprozradila, byli však spokojeni, když mohli aspoň vyfotografovat mrtvou dívku.

Druhý den vyšel dlouhý článek o vraždě s fotografií na přední stránce novin. Byla tam také výzva, aby se přihlásil každý, kdo o tom něco ví. Policie mezitím zjistila, že Nina byla tanečnicí v luxusním nočním podniku. Její taneční umění nebylo tak podstatné, ale její krásná tvář a postava už dva roky upoutávaly pozornost.

Brzy ohlásil jeden rybář, že v době smrti té dívky viděl nějakého mladého muže, jak jezdil ve člunu po jezeře. Mladíka policie brzy našla a on na otázku, proč se nepřihlásil, odpověděl: „Hned jsem si myslel, že mě do toho zatáhnete. Prohlížel jsem to tu na loďce, chtěl bych se sem vypravit s rybářským vybavením. Tu dívku jsem viděl ten den poprvé a jenom z dálky. Pak jsem ji poznal v novinách. Chodila po břehu s nějakým starším mužem. Pak spolu také odešli.“

„Nevěřím vám,“ řekl inspektor. „Vy ji znáte daleko lépe.“

Proč si to inspektor myslel?

Na obrázku jsou tři domečky a tři studny. Obyvatelé chtějí tudy vést navzájem se neprotínající cesty tak, aby každý dům byl spojen s každou studnou. Je možné to provést?

SOUTĚŽNÍ KUPON	
JMÉNO	
TŘÍDA	

2) DOMEČKY A STUDNY

